ND.PL. 3/21, 20.10.21

ലോകമിഷൻ ഞായർ 2021
(ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പായുടെ സന്ദേശ സംഗ്രഹം)

'ഞങ്ങൾ കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്തതിനെ സംബന്ധിച്ച് നിശ്ശബ്ദരായിരിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കു സാധ്യമല്ല" (അപ്പ. 4:20)

വന്ദ്യ വൈദീകരേ, സന്യസ്തരേ, പ്രിയ സഹോദരീസഹോദരന്മാരേ,

ദൈവപുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിന് തന്റെ ശിഷ്യരുമായുള്ള ബന്ധം മനുഷ്യാവതാര രഹസ്യത്തിലും അവിടുത്തെ സുവിശേഷത്തിലും പെസഹായിലും വെളിപ്പെടുത്തിയ അവിടുത്തെ മനുഷ്യത്വം, മനുഷ്യവർഗത്തെ ദൈവം എത്രമാത്രം സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്നും നമ്മുടെ സന്തോഷങ്ങളും സഹനങ്ങളും നമ്മുടെ ആഗ്രഹങ്ങളും ഉത്കണ്ഠകളും അവിടുന്ന് തന്റേതാക്കുന്നുവെന്നും കാണിച്ചുതരുന്നു (2-ാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ, *ഗാവുദിയും എത്ത് സ്പെസ്*, 22). ക്രിസ്തുവിലുള്ള സർവകാര്യങ്ങളും നമ്മെ ഇങ്ങനെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു; നമ്മൾ ജീവിക്കുന്ന ലോകവും വീ ടുക്കപ്പെടുകയെന്ന അതിന്റെ ആവശ്യവും അവിടുത്തേക്ക് അപരിചിതമല്ല. അത് അവിടുത്തെ ദൗത്യത്തിൽ സജീവഭാഗഭാഗിത്വം വഹിക്കാൻ നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നു.

അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ അനുഭവം

സുവിശേഷവത്കരണത്തിന്റെ ആരംഭം ക്രിസ്തുവിനെ അന്വേഷിക്കുന്നതിലാണ് . ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രേക്ഷിതദൗത്യത്തിൽ പങ്കുചേരാൻ ഇറങ്ങിപുറപ്പെട്ട അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ അനുഭവം ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നു. സുവിശേഷവത്കരണത്തിന് ഇറങ്ങിത്തിരിച്ച അവർ അന്വേഷിച്ചത് ക്രിസ്തുവിനെയാണ്. (യോഹ15: 12-17) ഓരോ വ്യക്തിയെയും വിളിക്കുകയും അയാൾ എവിടെയായാലും അയാളുമായി ഒരു സൗഹൃദസംവാദം നടത്തുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ക്രിസ്തുവിനെ ആവേശത്തോടെ അന്വേഷിച്ചുകൊ ാണ് സുവിശേഷവത്കരണത്തിന്റെ ചരിത്രം തുടങ്ങുന്നത് (യോഹ 15:12-17). അപ്പസ്തോലന്മാരാണ് ഇക്കാര്യം ആദ്യമായി നമ്മോടു പറയുന്നത്. അവർ അവിടുത്തെ സമീപിച്ച ദിവസവും സമയവും പോലും ഓർമ്മിക്കുന്നു. "അപ്പോൾ ഏകദേശം പത്താം മണിക്കൂർ ആയിരുന്നു" (യോഹ 1, 39). സ്നേഹം എപ്പോഴും ചലിച്ചുകൊ ിരിക്കുന്നു; ഏറ്റവും സുന്ദരവും പ്രത്യാശാപൂർണവുമായ പ്രഘോഷണത്തിലേക്കു നീങ്ങാൻ അത് നമ്മെ പ്രചോദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. "ഞങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനെ ക ു" (യോഹ 1:41) എന്നതാണ് ആ പ്രഘോഷണം.

ക്രിസ്തുവിനെ ക വർക്ക് സ്വയം വിമോചിതരാകാനും അപരനെ മോചിപ്പിക്കാനും സാധിക്കും. ഞങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനെ ക ു എന്ന പ്രഘോഷണം സുവിശേഷവത്കരണത്തിന്റെ മൂടിവയ്ക്കാനാകാത്ത ദൗത്യത്തെയാണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. എല്ലാവരും ഈ പ്രേഷിത ദൗത്യത്തിലേക്ക് വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നതാണ് ഈ പ്രേഷിത ഞായറിൽ സഭ നമുക്ക് നൽകുന്ന ആഹ്വാനം.

ആദിമ ക്രൈസ്തവർ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസജീവിതം തുടങ്ങിയത് ശത്രുതയുള്ളതും കഠിനവുമായ മതമർദ്ദന സാഹചര്യത്തിലാണ്. പാർശ്വവത്കരണവും തടവിലാക്കലും ആന്തരികവും ബാഹ്യവുമായ എതിർപ്പുകളും നിറഞ്ഞതായിരുന്നു അത്. അവർ കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ ബാഹ്യശക്തികൾക്ക് എതിരായി തോന്നി, ആചാരങ്ങളുടെ നിഷേധിക്കലായിട്ടുപോലും തോന്നി. എന്നാൽ ഇത് പിന്നോട്ടു മാറാനോ അടച്ചുപൂട്ടിയിരിക്കാനോ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന പ്രയാസമോ തടസ്സമോ ആയിത്തീർന്നില്ല. പകരം, എല്ലാ എതിർപ്പിനെയും പ്രയാസത്തെയും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കാനുള്ള അവസരമാക്കി. പരിധികളും തടസ്സങ്ങളും പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ എല്ലാറ്റിനെയും എല്ലാവരെയും മയപ്പെടുത്താൻ അനുയോജ്യമായ അവസരങ്ങളായിത്തീർന്നു. വിമോചനം നല്കുന്ന പ്രഘോഷണത്തോട് ബന്ധപ്പെടാതെ നിലനിൽക്കാൻ യാതൊന്നിനും, ഒരു വ്യക്തിക്കും സാധിച്ചില്ല.

അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ നടപടിപ്പുസ്തകത്തിൽ ഇതിന്റെയെല്ലാം സജീവസാക്ഷ്യമു ്. മിഷണറിമാരായ ശിഷ്യന്മാർ എപ്പോഴും കൈയിൽ വച്ചുകൊ ു നടക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥമാണത്; സുവിശേഷത്തിന്റെ സുഗന്ധം അതു കടന്നുപോകുന്നിടത്ത്, പരിശുദ്ധാത്മാവിനു മാത്രം തരാൻ കഴിയുന്ന സന്തോഷത്തെ പ്രചോദിപ്പിച്ചുകൊ ് വിശ്വാസം വ്യാപിച്ചുവെന്നു പറയുന്ന ഗ്രന്ഥമാണ്. അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ നടപടിപ്പുസ്തകം ക്രിസ്തുവിനോട് ഒട്ടിച്ചേർന്നുകൊ ് പരീക്ഷകളിൽ ജീവിക്കാൻ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. "ഏതു സാഹചര്യത്തിലും, പരാജയങ്ങൾ എന്നു തോന്നിക്കുന്നവയുടെ മധ്യത്തിൽപോലും, ദൈവത്തിനു പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന അവബോധം പ്രാപിക്കാൻ അപ്പോസ്തലൻമാരുടെ നടപടി പുസ്തകം സഹായിക്കുന്നു. സ്നേഹത്തിനുവേ ി സ്വയം സമർപ്പിക്കുകയും നല്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ തീർച്ചയായും ഫലപൂർണരായിരിക്കും" എന്ന് ഉറപ്പു ് (യോഹ 15:5) (ആഹ്വാനം സുവിശേഷത്തിന്റെ സന്തോഷം, 279).

സാംക്രമിക രോഗത്തിന്റെ ഇക്കാലത്ത് ആരോഗ്യകരമായ സാമൂഹിക അകലത്തിന്റെ പേരിൽ ഉദാസീനതയെയും വികാരശൂന്യതയെയും പൊതിഞ്ഞുപിടിക്കാനും നീതിമത്കരിക്കാനുമുള്ള പ്രലോഭനം നേരിടുന്നു. അതുകൊ ്, അത്യാവശ്യമായ അകല്ചയെ ക ുമുട്ടാനും ശുശ്രൂഷിക്കാനും വളർത്താനുമുള്ള ഒരു സ്ഥാനമാക്കിത്തീർക്കുകയെന്നത് അടിയന്തരാവശ്യമാണ്. "ഞങ്ങൾ കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്തത്" (അപ്പ 4:20) നമ്മോടു പുലർത്തപ്പെട്ട കാരുണ്യമാണ്. "സമയവും സമർപ്പണവും വിഭവങ്ങളും നല്കി പരിപോഷിപ്പിക്കേ ഐക്യദാർഢ്യവും യോജിപ്പും ഉള്ള ഒരു സമൂഹം" (ചാക്രികലേഖനം എല്ലാവരും സഹോദരങ്ങൾ, 36) സൃഷ്ടിക്കാൻ ആവശ്യമായ കൂട്ടായ്മാനുഭവം വീ ടുക്കാൻ നമ്മെ അനുവദിക്കുന്ന ഒരു പരാമർശകേന്ദ്രവും വിശ്വസനീയതയുടെ മാനദണ്ഡവുമായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നതാണ് ആ കാരുണ്യം.

അപ്പസ്തോലന്മാരെയും ആദിമ ക്രൈസ്തവരെയും പോലെ നമ്മളും നമ്മുടെ സർവശക്തിയോടും കൂടി പറയുന്നു: "ഞങ്ങൾ കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്തവയെപ്പറ്റി നിശ്ശബ്ദരായിരിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കു സാധിക്കുകയില്ല" (അപ്പ 4:20). നാം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതെല്ലാം കർത്താവ് ക്രമേണ നമ്മുടെമേൽ വർഷിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. നാം അവ സൂക്ഷിച്ചുവയ്ക്കുകയും വിലവാങ്ങാതെ മറ്റുള്ളവർക്കു നല്കുകയും ചെയ്യുന്നു. യേശു നല്കുന്ന രക്ഷയെ കാണുകയും ശ്രദ്ധിച്ചുകേൾക്കുകയും സ്പർശിക്കുകയും ചെയ്ത അപ്പസ്തോലന്മാരെപ്പോലെ (1 യോഹ 1:1-4) ഇന്ന് നമുക്ക് അനുദിനജീവിതത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹനത്തെയും മഹത്ത്വപൂർണമായ ശരീരത്തെയും സ്പർശിക്കാൻ കഴിയും. ഓരോ വ്യക്തിക്കും പ്രത്യാശയും എങ്ങനെ കർത്താവിന്റെ കൂടെ ആയിരിക്കണമെന്ന് അറിയുന്നതിൽ നിന്ന് ഉയരുന്ന സംശയരഹിതമായ വിവരവും പങ്കുവച്ചുകൊടുക്കാനുള്ള ധീരതയും ക ത്താൻ കഴിയും. ക്രിസ്ത്യാനികളെന്ന നിലയിൽ നമുക്കു മാത്രമായി കർത്താവിനെ സൂക്ഷിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ലോകത്തെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തലിലും സൃഷ്ടിയുടെ സംരക്ഷിക്കലിലും സഭയുടെ സുവിശേഷവത്കരണ മിഷൻ അതിന്റെ സമഗ്രവും പരസ്വവുമായ മൂല്യത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു.

നമ്മിൽ ഓരോരുത്തർക്കുമുള്ള ക്ഷണം

ഈ വർഷത്തെ ലോകമിഷൻദിനത്തിന്റെ പ്രമേയം "ഞങ്ങൾ കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്ത കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കാതിരിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്ക് സാധ്യമല്ല" (അപ്പ 4:20). ഇത് നമ്മിൽ ഓരോരുത്തർക്കുമുള്ള ക്ഷണമാണ് - നമ്മൾ ഹൃദയത്തിൽ വഹിക്കുന്നതെന്തോ അതിന്റെ "ഉത്തരവാദിത്വം വഹിക്കാനും" അത് സുപ്രസിദ്ധമാക്കാനുമുള്ള ക്ഷണമാണ്. ഈ ദൗത്യം എന്നും സഭയുടെ തനിമയാണ്. എന്നും അങ്ങനെയായിരുന്നുതാനും. "അത് സുവിശേഷവത്കരിക്കാൻ വേ ി നിലനില്ക്കുന്നു" (വിശുദ്ധ പോൾ 6-ാമൻ. ആഹ്വാനം, പ്രഘോഷിക്കപ്പെടേ സുവിശേഷം, 14). നമ്മുടെ വിശ്വാസജീവിതം വ്യക്തിപരമായ ഏകാന്തതയിൽ കഴിയുന്നതുകൊ ോ ചെറിയ ഗ്രൂപ്പുകളിൽ അടച്ചുപൂട്ടിക്കഴിയുന്നതുകൊ ോ ദുർബലമാകുന്നു. പ്രവാചകത്വവും വിസ്മയിക്കാനും കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിക്കാനുമുള്ള ശക്തിയും നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഓരോ വ്യക്തിയിലേക്കും എത്തിച്ചേരുകയും ആശ്ലേഷിക്കുകയും ചെയ്യാൻ കഴിവുള്ള വർധമാനമായ തുറവി അത് അതിന്റെ ചലനശക്തികൊ ുതന്നെ ആവശ്യപ്പെടുന്നു ്.

ആദിമ ക്രൈസ്തവർ വിശിഷ്ടജനങ്ങൾക്കിടയിൽ അടച്ചുപൂട്ടിക്കഴിയാനുള്ള പ്രലോഭനത്തിനു കീഴടങ്ങിയില്ല. അവർ കർത്താവിലേക്കും അവിടന്നു നല്കുന്ന പുതിയ ജീവിതത്തിലേക്കും ആകർഷിക്ക

പ്പെട്ടു. ജനങ്ങളുടെയിടയിലേക്കു പോകാനും തങ്ങൾ കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്ത "ദൈവ രാജ്യം സമീപസ്ഥമായിരിക്കുന്നു" എന്ന യാഥാർത്ഥ്യത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കാനും വേ ിയാണ് ആ പുതു ജീവിതം. തങ്ങളുടെ സമർപ്പണത്തിന്റെയും ത്യാഗത്തിന്റെയും ഫലം അപരർ ഭക്ഷിക്കുമെന്ന് അറി ഞ്ഞുകൊ ് വിതയ്ക്കുന്നവരെപ്പോലെ, ഔദാര്യത്തോടും കൃതജ്ഞതയോടും കുലീനതയോടും കൂടിയാണ് അവർ ഇതു ചെയ്തത്. അതുകൊ ് ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു: "ഏറ്റവും ദുർബലരും ഏറ്റവും പരിമിതിയുള്ളവരും മുറിവേറ്റവരുമായവർക്കുപോലും തങ്ങളുടെ രീതി യിൽ മിഷണറിമാർ ആയിരിക്കാൻ സാധിക്കും. എന്തെന്നാൽ സുവിശേഷം പങ്കുവയ്ക്കാൻ നാം എപ്പോഴും ശ്രമിക്കണം.

ഓരോവർഷവും ഒക്ടോബർ മാസത്തിലെ മൂന്നാമത്തെയോ നാലാമത്തയോ ഞായറാഴ്ച ലോകമി ഷൻ ദിനം ആഘോഷിക്കുന്നു. സുവിശേഷത്തിന്റെ ഉദാരതയും സന്തോഷവുമുള്ള അപ്പസ്തോലന്മാരായി രിക്കാനുള്ള നമ്മുടെ മാമ്മോദീസാപരമായ സമർപ്പണത്തെ നവീകരിക്കാൻ സ്വന്തം ജീവിതസാക്ഷ്യംകൊ ് സഹായിക്കുന്ന എല്ലാ ആളുകളെയും അത് കൃതജ്ഞതയോടെ ഓർമ്മിക്കുന്നു. അനുഗ്രഹത്തിനുവേ ി ഏറെ മനുഷ്യർ ദാഹിക്കുന്ന ജനതകളുടെ ഗ്രാമങ്ങളിലേക്കും നഗരങ്ങളിലേക്കും താമസവും ഭയവും കൂടാതെ സുവിശേഷം എത്തിക്കാൻവേ ി ജന്മനാടും കുടുംബവും ഉപേക്ഷിച്ച് യാത്ര ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞ വരെ സഭ സവിശേഷമായി ഓർമ്മിക്കുന്നു.

അവരുടെ മിഷണറി സാക്ഷ്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ധ്യാനം ധീരതയുള്ളവരായിരിക്കാനും "കൊയ്ത്തിനു വേലക്കാരെ അയയ്ക്കാൻ വിളവിന്റെ നാഥനോട്" (ലൂക്കാ 10:2) നിർബന്ധ ബുദ്ധിയോടെ പ്രാർത്ഥി ക്കാനും നമ്മെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നു. മിഷനിലേക്കുള്ള ദൈവവിളി ഭൂതകാലത്തെ ഒരു കാര്യമോ മറ്റുകാല ങ്ങളിലെ റൊമാന്റിക് സ്മരണയോ അല്ലെന്ന് നമുക്ക് അറിവു ്. ലോകത്തിന്റെ അതിരുകളിലേക്കുപോ കാനും സഹാനുഭൂതിയുടെ സന്ദേശവാഹകരും ഉപകരണങ്ങളും ആയിത്തീരാനും കഴിയുന്ന വിധത്തിൽ ദൈവവിളി യഥാർത്ഥ പ്രണയകഥപോലെ ജീവിക്കാൻ കഴിവുള്ള ഹൃദയങ്ങളെ യേശുവിന് ഇന്ന് ആവശ്യ മു ്. അവിടുന്ന് ഈ വിളി എല്ലാവർക്കും നൽകുന്നു ്-ഒരേ വിധത്തിലല്ലെങ്കിലും. നമ്മുടെയടുത്ത്, നഗരകേന്ദ്രത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിൽ, പ്രാന്തപ്രദേശങ്ങളു ന്ന കാര്യം ഓർമ്മിക്ക ണം. സ്നേഹത്തിന് സാർവത്രിക തുറവിയുടെ ഒരു വശം കൂടിയു ്. അത് ഭൂമിശാസ്ത്രപരമല്ല, പിന്നെയോ അസ്തിത്വപരമാണ്. പ്രേഷിതത്വം ജീവിക്കുകയെന്നത് യേശുക്രിസ്തുവിനുള്ള അതേ വികാരം വളർത്താൻ പരിശ്രമിക്കുകയും എന്റെ അടുത്തുള്ളവർ എന്റെ സഹോദരനും സഹോദരിയും ആണെന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ്. നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അവിടുത്തെ അനുകമ്പയുടെ സ്നേഹം ഉണർത്തുകയും നമ്മെ എല്ലാവരെയും മിഷനറി ശിഷ്യന്മാർ ആക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ!

മാമ്മോദീസ സ്വീകരിച്ച എല്ലാവരിലും ആദ്യത്തെ മിഷ്യനറി ശിഷ്യയായ പരിശുദ്ധ കന്യകാമറിയം നമ്മുടെ പ്രദേശങ്ങളിലെ ഉപ്പും പ്രകാശമായിരിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹം വളർത്തട്ടെ (മത്താ 5:13-14). കർത്താവു നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

സ്നേഹാശംസകളോടെ

നെയ്യാറ്റിൻകര
20.10.2021

റൈറ്റ് റവ. ഡോ. വിൻസെന്റ് സാമുവൽ
നെയ്യാറ്റിൻകര രൂപതാ മെത്രാൻ

NB: ഈ ഇടയലേഖനം2021 ഒക്ടോബർ 24 ഞായർ എല്ലാ ദൈവാലയങ്ങളിലും വായിച്ച് വിശദീകരിക്കുക. അന്നത്തെ കാണിക്കയും സംഭാവനകളും 10.11.2021 നു മുമ്പ് രൂപതാ ഓഫീസിൽ അടയ്ക്കുക.